

[J. C. A. Larsen.]

Ministers Mening, at man fra vor Side arbejder ensidigt. Den højtærede Minister mente atter i Dag, at min Opfattelse af Bestemmelsen om Antallet af Lærlinge var forkert med Hensyn til dette Forslag i Forhold til tidligere. Ja, Paragraffen er anderledes, Formen er anderledes, men Forholdet vil jo i Realiteten i nogen Grad blive det samme, thi Lærlingenævnet vil i Kraft af, at det er det, der skal godkende Lærkontrakterne, have Adgang til at bestemme, om der i en Virksomhed maatte ansættes Lærlinge. Derfor vilde Forholdet omtrentligt blive det samme. Jeg skal indrømme Ministeren, at han har maaske taget lidt af Brodden af det, der var i tidligere Lovforslag.

Den højtærede Minister spurgte mig, om jeg finder det mere rigtigt, at de unge Mennesker kastes ud i Arbejdsløshed, naar de er 19 Aar, end at det sker, naar de er 18 Aar. Nej, det gør jeg absolut ikke. Jeg vil mene, at det bedste, der kan ske, naar de er udlærte og skal staa paa egne Ben, er, at de kan faa Arbejde med det samme. Jeg anser det, at de unge Mennesker, som lige har udlært, kommer til at gaa arbejdsløse i længere Tid, for det mest ødelæggende for dem. Det kan maaske uden saa stor Skade ske for en ældre Arbejder at gaa arbejdsløs, men for den unge, som lige er færdig med sin Lære, er der ikke noget, som er mere ødelæggende og farligt end at skulle gaa arbejdsløs i længere Tid. Det er ud fra disse Betragtninger, jeg har set paa Sagen; det er ud fra disse Synspunkter, jeg mener, at et halvt eller helt Aars længere Læretid vilde absolut ikke være noget saa skadeligt som, at en ung Mand paa 18 eller 19 Aar, som ikke helt kan være og ikke helt er bevandret i sit Fag, skal gaa arbejdsløs. Det tør jeg paastaa, og det er maaske en Ting, som Ministeren ikke kan sætte sig saa godt ind i. Lad den unge Mand være lige saa flittig, lige saa dygtig og have lige saa meget Snilde, han vil, han kan dog ikke, naar han er 18 Aar, udføre alt det Arbejde, som den ældre prøvede Arbejder kan. Derfor vil jeg gerne være med til at afværge, at de unge nys udlærte skal komme til at staa uden Arbejde, selv om det kun skulde kunne opnaas paa den Maade, at vedkommende kommer til at staa et halvt Aar mere i Lære. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at en fattig Enke, som har et Barn i Lære, kan udmærket godt trænge til den ene Krone mere om Ugen i Lærlingeløn. Det er jeg ganske enig med den højtærede

Minister i, men nu maa jeg dog mene, at Forholdene ikke er saadanne, at Lærlingene slet ikke faar noget i Læretiden. Jeg ved, at der er adskillige Fag, hvor Lærlingeforholdet i det første Par Aar medfører rent Tab for Mesteren — jeg har selv haft ikke saa faa Lærlinge i min Tid —, og den Mester, for hvem det er Tilfældet, maa have Lov til at regne med, at han kan indvinde lidt af det, der er tabt, i de Aar, som kommer efter de første Læreaar. I modsat Fald vil det gaa saaledes, at den samvittighedsfulde Læremester ikke vil antage Lærlinge.

Det syntes, som om den højtærede Ministers Tone blev mere forstaaende, mere velvillig henimod Slutningen af hans Argumentation. Den højtærede Minister kom i Virkeligheden ikke ind paa Realiteten i de Udtalelser, der er faldet, hvilket gav mig Indtryk af, at han tilbageholdt sine Ytringer derom, for at der muligvis kunde naas en Overenskomst i et Udvalg, og det giver mig Haab om, at vi dog maaske kunde faa tilendebragt Arbejdet med Ordningen af Lærlingeforholdet, hvad sikkert alle Parter ønsker. Jeg har udtalt i Gaar og vil udtale til Slutning i Dag, at til det Arbejde vil den højtærede Minister kunne faa vor Bistand, men ikke til Gennemførelse af Lovforslaget, som det foreligger her.

Pitzner: Til de øvrige ærede Ordførere vil jeg gerne have Lov at gøre nogle Bemærkninger, først til det ærede Medlem Hr. Rager, som talte i Gaar, og som jeg kan give ganske Ret i hans Udtalelser om, at hvad det navnlig gælder om, er ikke at lægge Gift for det, der har den største Betydning for Lærlingeuuddannelsen, nemlig Mesterlæren. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at jeg fortalte mig vedrørende Rigsdagsudvalget. Det er jo ikke alene overfor de Tilfælde, hvor der ikke fra Statistisk Departement foreligger en Oversigt, men i det hele taget, at Rigsdagsudvalget skal tages med paa Raad, naar Ministeren har fastsat, hvorledes Forholdet skal være.

Om der er 53 Byer eller 52 Byer i Danmark, der har tiltraadt Fællesrepræsentationens Svendep prøve, er jo mindre væsentligt; i hvert Fald viser det, at over de to Trediedele af samtlige Byer i Landet har tiltraadt denne Svendep prøve.

Den Ros, den højtærede Minister gav det ærede Medlem Hr. Rager, har jeg allerede i Gaar givet Udtryk for fra min Side set, idet jeg udtalte overfor det ærede Medlem, at det var den bedste Dans paa